

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Η ΠΙΣΤΙΣ ΤΗΣ.

‘Από τας 1.201.909.000 δραχμάς, δι’ ὧν ηὑξήθησαν αἱ οἰκονομίαι τοῦ λαοῦ, αἱ ἀποταμιευμένα εἰς ἄλλας τὰς Τραπεζὰς μας κατὰ τὸ 1933, τὰ 1.007.000.000 κατετέθησαν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν. Αἱ καταθέσεις εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἀπὸ 7.674 ἑκατομμύρια πού ἦσαν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1932 ἔφθασαν τὰ 8.681 ἑκατομμύρια. Τὰ τεράστια αὐτὰ ποσὰ φανερώουν τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς περιβάλλει τὸ μεγαλύτερον Τραπεζικὸν Ἰδρυματὶ τῆς χώρας καὶ τὴν Διοικήσιν τοῦ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν κ. κ. 1. Δροσοπούλου, διοικητοῦ καὶ Ἀλ. Κορυζῆ, ὑποδιοικητοῦ, τοὺς ὁποίους δεικνύοντες ἀπολογημένους ἐξέλεξεν ἡ γενικὴ συνέλευσις, τῶν μετόχων ἀκόμη μιά φορά ὡς διοικητὰς τοῦ ἰδρυματός.

—ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Αἱ ἀξίαι αἱ ὁποῖαι διαπραγματεύονται εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῶν Ἀθηνῶν ἀνέρχονται εἰς τὰ ἑξῆς ποσά:

Κατηγορία ἀξιών	Ἀριθ. ἀξιών	Τρέχουσα τιμή
Ὁμολ. ἔξωτ. εἰς χρυσὸν δανείων	2.700.000	12.000.000.000
» ἐσωτερικῶν εἰς δρ.	47.400.000	6.500.000.000
Μετοχαὶ Τραπεζῶν καὶ Ἐταρῶν	12.100.000	5.900.000.000

Τὸ ὅλον ἀξία 62.200.000 τιμῆς 24.400.000.000

Κατὰ τὸ 1933 ἐπωλήθησαν καὶ ἠγοράσθησαν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν τὰ ἑξῆς ποσὰ ἀξιών.

Ὁμολογία ἐθν. δανείων ἐν γένει 2.728.000 ἀξίας δρ. 671.200.000	
Μετοχαὶ	436.514 » » 222.313.616

Τὸ ὅλον 3.164.514 » » 893.513.616

Ἡ κίνησις αὐτὴ τοῦ Χρηματιστηρίου εἶνε ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς πού ἐξερράγη ἡ κρίσις, θεωρεῖται δὲ ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὴν αὐξάνειαν τῶν συναλλαγῶν.

Κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος 1933 ἐβεβλήθη ἡ τιμὴ τῶν ἀξιών ἐν σχέσει μετὰ τὴν τιμὴν τῶν κατὰ τὸ 1932 ὡς ἑξῆς:

1) τῶν ὁμολογιῶν εἰς χρυσὸν δανείων κατὰ 24 %. 2) τῶν ὁμολογιῶν τῶν εἰς δρ. δανείων κατὰ 52 %. 3) τῶν μετοχῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 58 % καὶ 4) τῶν μετοχῶν τῶν βιομηχανικῶν ἐταιριῶν κατὰ 57 %.

—Η ΑΛΙΕΙΑ ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ.

Δὲν εἶνε μόνον τὰ μεγάλᾳ σκάφῃ τῶν 400—2.500 τόνων, πού λείπουν ἀπὸ τοὺς ἀλιευτικοὺς μας στόλους γιὰ νὰ φερῶνται στὶς ἀνοικτὰς θαλάσσας, οὐτε αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν νέων ψυγείων χωρὶς πάγο, αἱ ὁποῖαι διατηροῦν τὰ ψάρια ἐπὶ τρεῖς ἔτος ἔξῃ μῆνα, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀλλοίωσιν καὶ θλάσθῃ καὶ αἱ ὁποῖαι μποροῦν νὰ διευκολύνουν τὴν ἀλιείαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπαρκοῦν ἡ παραγωγή τῆς στὶς ἀνάγκης τῆς χώρας καὶ νὰ μὴν εἰσάγουμεν κάθε χρόνον διατηρημένα ψάρια ἀπὸ τὸ ἔξωτερικὸν ἀξίας 230 ἑκατομμύριον δραχμῶν. Ἀπὸ τοὺς ἀλιεῖς μας λείπουν ποσοτεῖα καὶ ἄλλα σπουδαῖα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα μόνον μετὰ τὴν εἰδικὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Κράτους μποροῦν νὰ συμπληρωθῶν. Τέτοια στοιχεῖα εἶνε α) οἱ γάρτοι αἱ ἔκτυποι τῶν θυθῶν τῶν θαλασσιῶν ἐκείνων περιοχῶν, πού γίνεται κατὰ προτίμησιν ἡ ἀλιεία, τοὺς ὁποίους ὅταν τοὺς συμβουλευντο αἱ ἀλιεῖς, μποροῦν νὰ προλάβουν τὶς καταστροφὰς τῶν μεγάλων δικτύων καὶ β) ἡ εἰδικὴ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀλιέων μας. Στὰ μεγαλύτερα ἀλιευτικὰ κέντρα τοῦ κόσμου, σήμερον ἡ ἀλιεία γίνεται μετὰ ἐργαλεία τὰ ὁποῖα εἶνε τελειῶς ἀγνωστὰ στοὺς ἀλιεῖς μας. Ὑπάρχουν ἐπίσης χάρται με παρατηρήσεις πού δείχνουν πού

χέλιν τοῦ...

Κι’ ἄλλα γύρω του, τὰ πουλιά ἀπὸ τὰ δέντρα, τὰ ζῶα ἀπὸ τοὺς ἀγρούς, τὰ ἐντομα, τὰ λουλούδια, οἱ ἄνθρωποι πού πηγάναν στὶς ἐργασίας τους, ἐπανελάσαν:

—Χαῖρε Μαρία!...

Ὁ Σοῦπερστ, μέσα στὸ μεγαλύτερον παροευσμὸ τοῦ πόπου του, εἶχε δημιουργήσει ἐν’ ἀκμῇ ἀριστοτέλειαν, τὸ «Χαῖρε, Μαρία!»

Αὐτὸ τοῦ ἔδινε καινούργιον ἄθροισμα γιὰ νὰ ζῇ στὰ λίγα χρόνια τῆς ζωῆς πού τοῦ ἔμεναν ἀκόμα...

—ΤΕΛΟΣ

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ἔχει τὴν πρώτη κυκλοφορίαν
ἐξ ὧν τὴν Ἀθηναϊκὴν πε-
ριοδικὴν, ἑβδομαδιαίαν κλπ.

δρόμους ἀκολουθοῦν τὰ ἑκατομμύρια τῶν ψαριῶν πού μεταναστεύουν, ὑπάρχουν θερμόμετρα καὶ ἀλμυρόμετρα πού φανερώουν τὴν θερμοκρασίαν καὶ τὴν περικοτικότητα εἰς ἄλλας τὰς διαφορὰς στρωμάτων τῆς θαλάσσης. Ὅλα αὐτὰ εἶνε σήμερον τὰ σπουδαιότερα ἐργαλεία πού ἀφ’ ἑνὸς δείχνουν πού καὶ πῶς πρέπει νὰ κυνηγηθῇ τὸ ἄφθονο ψαρί, καὶ ἀφ’ ἑτέρου ὑποδεικνύουν εἰς τοὺς ἀλιεῖς πῶς νὰ ἀποφεύγουν μεταίωςτος κόπους. Ἡ Ἑλλάς, χώρα μετὰ τίς μεγαλύτερας ἀκτὲς ἀπὸ κάθε ἄλλο Ἠπειρωτικὸν Κράτος καὶ μετὰ μεγάλο πληθυσμὸ ἀλιευτικὸν (20.000 ἀλιεῖς) δὲν ἀπέκτησε μέχρι σήμερον οὐδὲ ἓνα πρακτικὸν κρατικὸν σχολεῖο, γιὰ νὰ διδάξῃ ἐλάχιστα, ἀλλὰ ὠφελιμώτατα πράγματα στοὺς ἀλιεῖς μας. Ὅταν δὲ ἀναλογισθῇ κανεὶς, ὅτι λείπουν ἀπὸ τὴν χώρα μας καὶ αἱ σοβαρὰ ἀλιευτικὰ ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι μόναι μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὰς νεωτέρους μεθόδους καὶ τὰ ἐργαλεία τους, τότε ἐξηγεῖται πῶς οἱ ἀλιεῖς μας ἀγωνίζονται πάσῃ στὴν ἀρχαιστάτη ἐποχὴ, χωρὶς ἐργαλεῖα, χωρὶς πλοία κατὰλληλα, χωρὶς χάρτας, χωρὶς οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι καὶ προστασίαν, εἴτε ἀπὸ τὸ Κράτος, εἴτε ἀπὸ τὰς Τραπεζῆς, παλαινόμεν κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως γιὰ νὰ θώσουν μόνον τὸ 1/2 τῆς ποσότητος τοῦ ψαριοῦ, τὸ ὁποῖον ἀναγκαῖον εἰς τὴν χώραν.

Μὲ δλίγην δαπάνην καὶ μετὰ ἓνα πρόγραμμα πού δὲν χρειάζεται τρομερὰ πράγματα, θὰ κατορθώσουμε σὲ λίγα χρόνια, ἐν ὧν νὰ ἐξάγουμεν σὸ ἐξωτερικόν, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ἀλλὰ τοῦλάχιστον νὰ παράγουμεν ὅσο ψαρί νὰς χρειάζεται γιὰ τὴν συντήρησιν μας, καὶ εἴη νὰ ἀποφύγουμεν τὴν ἐξαγωγήν τόσο συναλλαγματος. Ὅλας τὰς ἀνωτέρω βοηθείας, ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἀλιεὺς τῆς ἔχει καὶ ἀπὸ αὐτὰ καταλαβαίνει κανεὶς πόσο βοηθοῦνται οἱ ἀλιεῖς ἐκεῖ ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ πόσο δὲν βοηθοῦνται οἱ δικοὶ μας.

—ΑΙ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Ἡ παραγωγή ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον σήμερον δὲν τροφοδοτεῖ μόνον τὰ ἐργαστήρια γιὰ τὴν κίνησιν τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ ἐμπέει καὶ εἰς τὰ σπῆτια ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς παροχῆς φωτός καὶ θερμαντικῆς δυνάμεως (ἡλεκτρικαὶ κουζίνας) κινεῖ τὴν προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐπεξηγήθη ἐπίσης ἡ παραγωγή τοῦ διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσας τῆς πτώσεως τῶν ὕδατων καὶ εἰδομε ἄλλοτε, ὅτι ἡ δύναμις πού ἔχει παραγάγει ἡ Ἱταλία κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον, φθάσει τοὺς 4.500.000 ἵππους. Ἡ χώρα μας ἔχει ὑδραυλικὰς πτώσεις μεγάλᾳς πού φθάσει τὰς 300.000 ἵππων, ἀπὸ αὐτὰς ὅμως ἔχει ἐκμεταλλεῖσθαι μετὰ ἐγκαταστάσεις μόνον τὰς 7.000 ἵππους. Ἡ Αὐστρία ἐπίσης ἔχει ἀφθονοὺς πτώσεις καὶ παρέχει ἡλεκτρικὸν ρεῦμα στὴ Γερμανίαν. Ἡ ἔξαγωγή γίνεται μετὰ καλῶδια πού περνοῦν τὰ σύνορα. Ἐδῶ, ἐν ἀπερασίᾳ γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις μόνον τοῦ ἀνω καὶ κάτω Ἀλδικμονος, θὰ ἐξηφαλιζέτο ἡ παραγωγή δυνάμεως 80.000 ἵππων. Ἡ δαπάνη πού ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, πού θὰ μετεβάλλε τὴν μορφήν τῆς Μακεδονίας, ὑπελογισθῇ εἰς τρία ἑκατομμύρια λίρας Ἀγγλίας. Καίτοι ὅμως φαίνεται ἡ δαπάνη μεγάλην, πρέπει νὰ μὴ παύωμε νὰ σκεπτομεθα πῶς θὰ ἀπαλλάγουμε ἀπὸ τὸν ἐρίδα τῆς κινητηρίου δυνάμεως, τῆς ὁποίας σήμερον εἰσάγουμεν ὅλας τὰς πρώτας ὕλας ἀπὸ τὸ ἔξωτερικόν, ἐξάγοντες σπουδαῖα ποσὰ συναλλαγματος κάθε χρόνον.

—Ο ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΓΥΡΟΣ.

Ἡ ἀξία καὶ ἡ σχέση τῶν δύο τούτων σπανίων καὶ πολυτίμων μετάλλων, ρυθμίζεται ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς των. Ἡ παραγωγή τοῦ ἀργύρου ἀπὸ ὅλα τὰ ὄρυγματα τοῦ κόσμου εἶνε 12 περίπου φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν παραγωγή τοῦ χρυσοῦ. Ἐπομένως, θὰ ἔπρεπε ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ νὰ εἶνε δωδεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ ἀργύρου. Ἀντὶ τούτου ὅμως, ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ ἔφθασε νὰ εἶνε 84 φορές ἀνωτέρω ἰσού βαρὺς ἀργύρου.

Ἡ αἰτία τῆς τεραστίου αὐτῆς διαφορᾶς, εἶνε διότι ἀπὸ τὰ Κράτη ὅλα δὲν χρησιμοποιοῦν πλέον καθόλου ἀργύρον νομισματῶν, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦν ὀλίγα, καὶ ὀλίγα πολλά. Ἀλλὰ τὰ ἴδια τὰ Κράτη ἀπὸ τὰ ἀργύρα νομισματῶν ἔχουν ἀφαιρῆσαι τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ τοῦ ἀργύρου καὶ κυκλοφορεῖ π. χ. ἓνα ἀργυρὸν νομισματῶν τῶν 2 φράγκων, ὀνομαστικῆς ἀξίας, ἐνὸς πραγματικῆ περιέχει ἀργυρὸν 50 μόνον λεπτῶν. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκλονίσθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου στὰ ἀργύρα νομισματῶν, ὁ δὲ περισσότερο ἀργυρὸς, ὡς ἀχρησιμοποίητος, ἔχει ἐκπέσει ἀπὸ τὴν πραγματικὴν τοῦ ἀξίας, ἡ ὁποία εἶνε τὸ 1/12 ἰσού βαρὺς χρυσοῦ.